

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 136 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i medhjælperloven. (Forlængelse af ferie).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 164) findes i tidenden sp. 6920).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 135 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om offentlige indsamlinger.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 116) findes i tidenden sp. 7007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 148 stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 99) findes i tidenden sp. 2942, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2977).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Horn: Som det fremgår af betænkningen, er der under udvalgsarbejdet ikke fremkommet nogen oplysninger, som taler imod lovforslaget, sådan som det er fremsat. Det svarer jo til sædvane. Når vejdirektoratet er blevet enig med de kommunale og amtskommunale myndigheder m. fl., så kan der fremsættes et forslag, som er bygget op på et behovskriterium plus almindelig sund fornuft ud fra et trafikalt synspunkt. Vi kan derfor anbefale, at lovforslaget vedtages, som det er fremsat.

Der er fremsat et ændringsforslag. Det betragter vi som overflødig, idet lovgivningen både med hensyn til bebyggelsesplaner og vejlovgivning sikrer, at de synspunkter, der er tænkt dækket ind gennem ændringsforslaget, på forhånd er dækket ind. Det er først og fremmest et spørgsmål om, hvorvidt de kommunale myndigheder har vilje til at udnytte den gældende lovgivning og ikke falder for fristelsen til at være blødsødnede. Det kan i en række tilfælde dreje sig om arealer, som er overordentlig dyre, og derfor kan det måske være fristende, kan man sige, at være lidt bløde i koderne, men de myndigheder, som har ansvaret for denne lovgivning, bør også tænke på, at det er ikke alene et spørgsmål om, hvad det koster i dag, men det er også et spørgsmål om at skabe forhold, som giver et rimeligt miljø for kommende generationer, da disse anlæg ofte skal vare mere end to-tre generationer. Vi må altså mene, at det stillede ændrings-